

Подай Му, дѣльгоденствіе,
За наше благоденствіе,

И небеснѣ защитѣ.

Наши ты Надзиратели
И вси добромжелатели

На нашѣ то Заведеніе,

Имай ты подѣ закрыіе,

Подай имъ съ наобиліе

Твой-то благоволеніе.

—

—

—

Что я глядашь, любопытный

Мимоходче, съ удивленіе?

Памятникъ лежъ азъ въ память

На русско-то похваленіе,

На най-славный Историкъ

Критическы Венелина,

Признательность-та мя тука

Укрѣпи на Българина.

Че за бълггарско-то племя

Отъ свѣта ваче забвенно,

Пръвый той свѣту напомнилъ,

И описалъ откровенно,

Отъ като съсь дръзны пръсты,

Отъ бытописаніе-то,

Мрачнѣ-тѣ отидлъ обывкѣ,

И му далъ сіяніе-то.

—